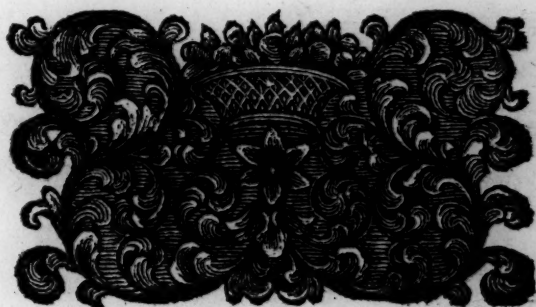

Muscipula :

S I V E

CAMBRO-MUO-MACHIA.

D U B L I N I Æ:

Typis A. Rhames, Impensis Jer. Pepyat, Bi-
bliopolæ Dubliniensis, in vico vulgo dicto
Skinner-Row, MDCCIX.

EVI 2

100-111111-100

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 58TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637

S
J
I
C
M
A
C
R
I
C
M
A
E
D
St
C
F
Su
T
In

MUSCIPULA:

SIVE

Cambro-muo-machia.

Monticolam Britonem, qui primus vincula Muri
 Finxit, & exiguum cohibebat carcere furem,
 Lethalesque dolos & inextricabile fatum
 Musa, refer: Tu, Phœbe potens (nam te quoque quondam
 Muribus infestum dixerunt Sminthea vates)
 Sis præsens: & tot Cambrorum montibus unum
 Parnassum excipiens, faveas dum pingere versu
 Res tenues, humilique juvat colludere Musa.

Mus inimicum animal, prædari & vivere rapto
 Suetum impune diu spolii qua innata cupido
 Jufferat, erravit: sceleratam exercuit artem
 Impune, & saliens hinc illinc cuncta maligno
 Corrupt dente, & patina male ludit in omni.
 Nil erat intactum, sed ubique domesticus hostis
 Affiduus conviva aderat: non mœnia furtis
 Obstare, aut sese poterant defendere vectes
 Robustæque fores: qua non data porta peredit
 Ipse sibi introitum, dapibusque indulgit inemptis.

Pestis at hæc totum dum serpsit inulta per orbem,
 Cambria præcipue flevit: quia caseus illic
 Multus olet, quem Mus, non æque ac plurima, libat;
 Aut leviter tentum arrodit sed dente frequenti
 Excavat, interiusque domos sibi scalpit edules.

Gens tota incensa est super his, rabiesque dolorque
 Discruciant animos; frendent, juga summa pererrant,
 Stare loco ignorant: nam Cambris prona furori
 Corda dedit natura, & atroci pectora bile
 Ferverescunt; credas animos quoque sulphure tinctos.

Ergo jubente ira dignas cum sanguine pœnas
 Sumere decretum est, sed qua ratione latronem
 Tam cautum opprimerent, quo vindice furta repellant
 Incertum: neque felix enim tua, Cambre, tueri

Limina, nec miseris poterat succurrere rebus.
 Illa quidem varias posuit circum ora cavernæ
 Insidias, tacitoque pede ad cava limina repens
 Excubias egit, frustra; Mus nempe pusillo
 Corpore securus, tanto & præstantior hoste
 Quo minor, intentum prædæ si forte videret
 Limine custodem, retro irruit, inque recessus
 Terga dedit curvos, atque invia felibus antra.
 Inde caput metuens iterum proferre, nec ausus
 Excursus tentare novos, dum castra moveret
 Hostis, & omne aberat vigili cum fele periculum.

Cambria sic olim (liceat componere Muri)
 Victorem elusit, cum jam, domito orbe, Britannos
 Imperio adjecit Cæsar. Sic nempe recessit.
 Ad latebras gens tota, & inexpugnabile vallum,
 Montes. Sic sua saxa inter, medioque ruinæ
 Delituit tuta, & desperans vincere, vinci
 Noluit, hinc priscos memorant longo ordine patres
 Indomitæque crepant terras, linguæque senectam.

Felinos igitur postquam Mus sæpius ungues
 Fugerat, & Britoni spes non erat inde salutis,
 Concilium accitur, supremo in limine terræ,
 Littus ad Hesperium, qua nunc Menevia plorat
 Curtatos mitræ titulos, & nomen inane
 Semisepultæ urbis. Properant hinc inde frequentes
 Patresque proceresque & odorum sulphure vulgus.

Tum senior, cui sæpe suis in montibus hircus
 Prolixam invidit barbam; cuique ora manusque
 Fæda incrustavit scabies, sic gutture rauco
 Præcipitans balbas voces: Non, inquit, aperto
 De bello, sed furto agitur; non exterus hostis,
 At majus graviusque malum, nimis intimus hospes
 Compulit huc populum; dominabitur usque tyrannus
 Mus petulans? Vos ergo Patres venerabilis ordo,
 Queis patriæ pretiosa salus, finite dolores
 Consilio nostros, & si spes ulla superfit,
 Propitias adhibete manus: sic Cadwaladeri
 Dum clarescat honos, vestra hic quoque gloria vivet.

Dixit; & ante oculos fragmenta & mucida tollens
 Frustula, reliquias muris, monumenta rapinæ,

Exacuit

Exacuit Cambrorum iram : jamque æmulus ardor
Vindiætæ, tum laudis amor sub pectore patrum
Arfit, inauditam meditatur quisque ruinam
Muri, & Muscipulam fere parturit omne cerebrum.

At quidem ante alios notus cognomine Taffi
Et magis ingenio celebris, cui Wallia nunquam
Æqualem peperit, faber idem, idemque fenator
Eximius, sic orsus erat ; si gloria gentis
Caseus intereat, metuo nè tota colonum
Deficiat cœna & mensæ decus omne secundæ
Divitibus pereat : quoniam ergo Wallica virtus
Et feles nequeant superare hæc monstrula fabri
Dextera quid possit, quid machina parva, dolique
Experiar : dolus an virtus quis in hoste requirit ?

Talia jactantem circumstant undique fixis
Hærentes oculis, sperataque gaudia læto
Murmure certatim testantur ; & unde salutem
Promissam expectent quærunt, ardentque doceri.
Ille caput scalpens (nam multum scalpere Cambris
Expedi) horrendum subrisit, & ora resolvens
Talia verba refert : cum fessus membra quieti
Hæsterna sub nocte dedi, & sopor altus habebat
Lumina, Mus audax, sectatus opinor odores
Quos non concoctus fragranti halavit ab ore
Caseus, accessit furtim & compage solutis
Faucibus irrepsit ; jamque ipsa in viscera lapsus
Ventris opes miseras spoliari, epulisque paravit
Luxuriare meis, tacitoque in gutture palci.
Excussus subito somnis, sub dente latronem,
Dum resilire parat, prensi, arreptumque tenebam
Mordaci laqueo. Sic ergo carcere Murem
Posse capi doctus, cito parva ergastula, mecum
Hæc meditans, statui fabricare, animoque catenas
Effinxi tales, mihi quas suggererat oris
Captivus. Mirum O ! quali regit omnia lege
Dextra arcana Jovis ! quam cæcis passibus errat
Causarum series ! nobis Mus ipse salutem
Invitus dedit, & quos attulit ante dolores
Tollere jam docuit : neve hunc habuisse Magistrum
Vos pudeat Patres ; fas est vel ab hoste doceri.

Hæc

Hæc ubi dicta, domum repetit, comitantur euntem
 Plaudentes populi, atque benigna laboribus optant
 Omina. Tum celeri sua quisque ad limina cursu
 Nuncius it, Laribusque refert quæ munera Tassi
 Ingenio speranda forent : dumque ordine narrant
 Omnia, dumque Deis, ut tanta incepta secundent,
 Vota ferunt ; monitæ præfago pectore feles
 Plus solito lufere, & (si fas credere famæ)
 Sub manibus matrum saliere coagula Lactis.

Interea Tassi manibusque animoque Vicissim
 Instat magno operi, & divina Palladis arte
 Muscipulam ædificat ; fit machina mira, novaque
 Induitur vultus specie tragi-comica moles.

Quin age, si tibi Musa vacat, spectacula pandas
 Infandas fabricæ, & percurrens singula, totam
 Compagem expeditas. Quadrati lamina ligni
 Summum imumque tegit : filorum ferreus ordo
 Munit utrumque latus, parvisque uti fulta columnis
 Stat domus : introitus patet insidiosus, amicum
 Muribus hospitium ostentans, sed desuper horret
 Janua, perniciem meditans, tenuique ruina
 Suspensa est filo : (usque adeo sua stamina parçæ
 Dicunt Muri etiam & pendent fata omnia filo.)
 Supremæ tabulæ media de parte bisulco
 Vertice stat lignum erectum, cui parvula trabes
 Transversim posita inferitur, iusteque libratas
 Utrinque extendit palmas, quarum altera quantum
 Deprimitur, tantum annexam levat altera portam.
 Interiore domo, per tecti exile foramen
 Demissum pendet ferrum, quod mobile ludit
 Huc illuc facili tactu : curvatur in hamum
 Infima pars, escamque tenet ; pars altera trabem
 Extremam leviter premit, at dimittere rursus
 Non dubitat minimum quamprimum senserit ictum.

His ita dispositis, pendentem protinus hamum
 Induit insidiis Tassi, exitiosaque Muri
 Ipsa alimenta facit. Sed quo fragrantior esset
 Caseus, & Mures invitet longius escam
 Fatalem torret flammis, vimque addit odori.
 Et jam nox memoranda aderat, cum fessa cubili

Membra

Membra levans Taffi, juxta pulvinar amicam
 Muscipulam statuit, fidoque satellite tutus
 Indulfit facili somno : gens improba Mures
 Interea exiliunt læti, noctisque silentis
 Præsidio confisi errant : tum naribus acer
 Mus quidam, Dux eximius, Diis natus iniquis
 Castra inimica petit, quo grato flamine tostus
 Caseus allexit. Venienti prima resistunt
 Clathra, aditumque negant, sed turpem ferre repulsum
 Ille indignatus, munimina ferrea circum
 Curstat, & crispas nasum, introitumque sagaci
 Explorat barba ; jamque irremeabile limen
 Ingressus, votique potens, tristem arripit escam,
 Exitiumque vorat lætus, potiturque ruina.
 Taffi, exaudito strepitu, quem pendula porta
 Lapsa dedit, cubito erigitur thalamoque triumphans
 Exilit, impatiens discendi quis novus hospes
 Venerat. Interea furit intus ridiculus Mus,
 Et fronte & pedibus pugnat, jamque intervallis
 Clathrorum caput impingit, ferrumque fatigat
 Dentibus insanis. Sic olim in retia Marsus
 Actus aper fremit horrendus, finuosaque quassat
 Vincula, ludibrium catulis : diffusa per armos
 It spuma, arrectæque horrent in pectore setæ.

Postera lux oritur, decurrunt montibus altis
 Præcipites Cambri, nam cunctas venit ad aures
 Res nova. Quippe Asinus, solita gravitate remissa,
 Et jam pigritiæ oblitus, lascivior hædo
 Ascendit montem ; qua rauco gutture Cambrum
 Præconem simulans, ter distorto ore rudebat,
 Ter sonuit te, Taffi, & publica dixit amicis
 Gaudia. Bubo etiam (Cambrorum dictus ab illo
 Tempore Legatus) per compita ubique per urbes
 Tota nocte errans, rostrum ferale fenestris
 Stridulus impegit, cecinitque instantia Muris
 Funera. Parturiunt montes, atque agmine denso
 Penbrochiæ multus ruit incola Merviniæque ;
 Quique tenent Bonium ; & Mariduni mœnia vate
 Inclyta Merlino ; veniunt fœcunda Glamorgan
 Quos alit, & Vagæ potor, rigidusque colonus

Gomerici montis. Tum circumstante corona
 Illudit capto Taffi, Iratumque laceffens,
 Nequicquam lucteris, ait, damnaberis aræ
 Victima prima mea, memorique hæc limina tinges
 Sanguine; spes nulla est, retro fugientibus obstant
 Non exorandi postes; dabis, improbe, pœnas
 Promeritas, vitamque simul cum carcere linques.

Vix ea fatus erat, cum ludicra felis aprico
 Culmine defiliit tecti, quo sæpe solebat
 Cruribus extensis molli languescere luxu;
 Aspicit instantem captivus, & erigit aures,
 Gibbosoque riget tergo, nec limen apertum
 Jam tentare audet, sed in ipso carcere solam
 Spem libertatis ponens, sua vincula prensat,
 Unguibus hamatis pedibusque tenacibus hæret;
 Excutitur tamen, & felis rapidissima prædæ
 Involat, ac frustra luctantem evadere sævo
 Implicat amplexu, crudeliaque oscula figit.
 Nulla datur requies, agili sinuamine caudæ
 Gaudia testatur victrix, & flexile corpus
 Lascivo versans saltu, modo corpore prono
 Attente invigilat Muri; modo colla benignis
 Unguiculis leviter palpans, mentitur amorem
 Dum lacerare parat: varia sic arte jocosam
 Barbariem exercet, lepidaque tyrannide ludit.
 At nugis tandem defessa, nec amplius iram
 Dissimulans, acuit dentes, & more leonis
 Impasti incumbit prædæ: jam pectore ab imo
 Murmurat, & tremulos artus, & sparsa cruore
 Viscera dilaniat. Plebs circumfusa cruorem
 Invisum aspiciens, lætis clamoribus implent
 Æthera, clamoresque Echo, Cambæ incola terræ,
 Læta refert; resonant Plinlimmonis ardua moles
 Et Brechin & Snowdon; vicina ad sidera fertur
 Plausus, & ingenti strepit Offæ fossa tumultu.
 Tu, Taffi, æternum vives, tua munera Cambri
 Nunc etiam celebrant, quotiesque revolvitur annus
 Te memorant: patrium gens tota tuetur honorem,
 Et cingunt viridi redolentia tempora Porro